

INFORMÁTOR

FARNOSTI OSTROŽSKÁ LHOTA

BŘEZEN - DUBEN LP 2017

... mrtvá je víra bez skutků (Jk.2.26)

RODINA

Rodina je základ státu, slýchávali jsme dříve častěji než dnes. Mění se doba, zvyklosti, občas i společenské poměry, ale základní věci prostě změnit nelze. Aniž bychom se nedostali do životních komplikací. Bohužel v dnešním světě rychlých změn se ony neblahé věci dějí a z roviny osobní se samozřejmě přenášejí i do roviny společenské a naopak. Dochází k matení pojmů a k posunování jejich významu. Jednou z těch hodně postižených oblastí je právě rodina. Vidíme neblahé vměšování institucí do rodinného života, když úředníci mají někdy větší právo rozhodovat o uspokojování potřeb dětí než vlastní rodiče, vidíme tak masivní podporu neúplných rodin, že se ani nemůžeme divit více než padesátiprocentní rozvodovosti, životům singl i neustále se navyšujícím nárokům osob stejného pohlaví na vytváření pseudorodin. S úzkým, sobeckým zájmem. A děti? Ty se s tím „musí“ nějak vyrovnat, o partnerovi ani nemluvě, stejně za rozchod „může on“. Je to však pouze degradace posvátného pojmu rodina a neštěstí zvláště pro děti, které se v takové situaci zcela nezaviněně ocitnou. O Mojžíšovi bylo řečeno; pro tvrdost vašich srdcí vám umožnil rozluku, avšak i v tomto se situace vyvíjí. Dnes je moderní stát připraven rozvod zařídit pro jakoukoliv malichernost, rychle a pohotově. Manželství však vzniká přijetím této svátosti. Při jejím udílení se prohlašuje, že ne vše půjde hladce, bezproblémově a láska, úcta i věrnost se slibuje v dobrém a zlém. Je to snad něco, co už do života nepatří? Anebo naopak o tom je poctivý život?

Fenoménem dnešní doby je, kolik dětí se rodí mimo manželství. Jednoduše proto, že tito rodiče „onen papír“ nepotřebují. Ve skutečnosti však hlavně nechtějí zodpovědnost. Nejsou zralí k tomu, aby se zavázali být spolu do konce. Přitom si ale pořídí děti. Jak jsou připraveni překonat nelehké chvílky, které zákonitě přijdou při jejich výchově, ustát jejich přechodný přirozený pocit nepochopení a nevděku v době dospívání? V jakých hodnotách je budou vychovávat, odmítli-li odpovědnost za svého partnera, nejsou-li ochotni mu slíbit lásku úctu a věrnost, nestojí-li o udělení svátosti? Ale vždyť bez papíru nemám žádný vymahatelný závazek, tak co se stane, když odejdu? Dokud budu při síle, budu dělat, co se mi zlíbí, až nebudu moct, postará se o mě stát, institucí a úřadů si na to buduje dost a za peníze jak se zdá, se dá koupit všechno. Zní zvrácená logika. Kalkuluje se všechno, kalkuluje se, zda se vyplatí mít děti. Nevím, zda je tragické, či už jenom trpně úsměvné nedohlédneme-li takto prokazatelně na špičku vlastního nosu a stává-li se z našich životů, zvláště na jejich počátcích a konci tak nepřirozený kalkul a kšeft.

Rodina je pojem užívaný nejen úzce pro pokrevní rodové společenství, ale i v pojetí širším – farní rodina, rodina dětí Božích... Protože rodinu tvoří společné prožitky a vztahy. V každé rodině se však najde „něco“, co není košér. Proto je nezbytně nutné sdílení společných hodnot, které vytvoří dostatečně únosné podloží pro základ, na němž stojí společné prožívání našich životů. Rodina není instituce, která se může stát moderní či nemoderní podle společenské nálady a poptávky, není ani primárně zřízená k tomu, aby tvořila

pouhou jednotku státu či společnosti. Je to životodárný organismus. Pokud to z ní sami svou sebeláskou nevytvoříme, rodina není zraňující bitevní pole plné útoků, ústrků a strádání. Naopak fungující rodina v každém svém významu je prostředím, v němž se každá její součást cítí bezpečně, může z ní čerpat posilu, cítit v ní důvěru. Rodinnou atmosféru nelze nikde vytvořit bez respektování skutečné role rodiny, jako živého společenství naplněného a stmeleného láskou a tolerancí. Je to Boží dar, jako svět, jako celý náš život.

VVH

KŘÍŽOVÉ CESTY

doba postní LP 2017

Připomínka Vykupitelovy oběti patří do doby ztišení a přípravy na příchod světla. My k ní budeme mít tyto příležitosti:

- v neděli 3. března 14:00 – mladá schola - Katka Radochová
- v neděli 12. března 14:00 – Farní rada – Lumír Mach
- v neděli 26. března 14:00 – muži – Václav Hájek
- v neděli 26. března 15:00 na Sv. Antonínku - Matice svatoantonínská
- v neděli 2. dubna 14:00 – ženy – Lidka Bartoňková
- v neděli 9. dubna 14:00 křížová cesta v přírodě – Mirek Pospíšil

FARNÍ KAVÁRNA

neděle 5. března 2017

Pozvání na krátké společné posezení a popovídání s občerstvením, které pro nás nezištně připraví rodiny Pavelkova starší i mladší a Dominikova, za což si všichni zaslouží náš vděk.

BESEDOVÁNÍ V PASTORAČNÍM DOMĚ P.ANTONÍNA ŠURÁNKA

pondělí 6. března 2017

Příležitost k příjemnému posezení ještě v útulném teple, ale už s vidinou předjarního probouzení. Samozřejmě s občerstvením i ochotou a laskavostí děvčat z dobrovolnického střediska.

CHLAPSKÁ OSLAVA SVÁTKU sv. JOSEFA

sobota 18. března 2017

Na tuto poněkud nezvyklou akci vztaženou k svátku patrona mužů a otců jsou dobrovolníky z Farního střediska P.Antonína Šuránka zváni všichni chlapi, kteří mají zájem se sejít, normálně spolu pokecat, probrat věci praktické, nebo třeba i jiné, k nimž obvykle moc příležitostí nebývá. A budeme-li si umět naslouchat a v klidu vyměňovat své názory, můžeme se vzájemně podpořit i povzbudit a možná tak napomůžeme i ke zlepšování celkové atmosféry.

Bude-li chuť a zájem, můžeme se pobavit i o organizaci brigád v kostele měsíc před jejich vypuknutím.

Sejdeme se 18.března po sobotní večerní mši svaté v Pastoračním domě, jak dlouho tam vydržíme bude záležet jen na nás.

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE - ZLÍN

sobota 1. dubna 2017

Všichni mladí ve věku od 14 do 30 let jsou zváni na arcidiecézní setkání mládeže s otcem arcibiskupem Janem. V letošním roce se stovky mladých sejdou v sobotu 1. dubna 2017 ve Zlíně a prožijí jeden ze dnů, na který se nezapomíná. V programu nebude chybět hudba, katecheze otce arcibiskupa Jana, mše svatá, divadlo...

FARNÍ KAVÁRNA

neděle 2. dubna 2017

Možná na jistý čas, po dobu rekonstrukce našeho kostela poslední možnost pro společné pobesedování u šálku čaje či kávy a domácí buchtičky. Škoda takovou možnost nevyužít, je-li navíc obětavě a s láskou pro nás přichystaná díky Heleně a Silvovi Machovi s Monikou a Přemkem Mazurkovými, za což jim patří předem dík.

BESEDOVÁNÍ V PASTORAČNÍM DOMĚ

P.ANTONÍNA ŠURÁNKA

pondělí 3. dubna 2017

Furt je na co se v životě těšit, zvláště v požehnané době velikonoční. V době očekávání příchodu bílosobotního světla jste zváni na tradiční besedu i v období postním.

BRIGÁDY NA VYKLIZENÍ KOSTELA

od úterý 18. dubna 2017

V období po Velikonocích budeme mít příležitost se aktivně zapojit do přípravných prací před samotnou rekonstrukcí podlahy kostela. Bude třeba během tří týdnů vyklidit celý interiér kostela a připravit jej na nástup stavební firmy včetně zabezpečení před zaprášením a podle možností i s demontáží staré dlažby. Každá ruka i přímůva bude potřebná.

Svépomocné brigádnické práce budou rozděleny a každá činnost bude mít svého koordinátora:

- Přestěhování a uložení liturgických předmětů a oděvů
- Přestěhování a uskladnění židlí, lavek, obrazů a soch
- Strhnutí koberce a jeho odvoz na sběrný dvůr
- Demontáž akumulčních kamen a elektroinstalace
- Demontáž, odvoz a uskladnění kostelních lavic a zповědnice
- Zakrytí varhan, oltáře, kazatelny a lustrů
- Demontáž bočních oltářů a božího hrobu
- Demontáž a očištění části dlažby
- Pořízení fotodokumentace

MY A DOBA

Někdy to slyšíme od druhých, občas to zaslechneme z vlastních úst. Povzdech nad tím, jaká je divná doba. Je to pravda, byla to pravda a bude to pravda. Každá doba je nějak divná, nová doba je vždy nějak nepochopitelná. Doba a čas jsou však ve skutečnosti pojmy neutrální. Na každém z nás záleží, jakou dobu spoluvytváříme, ale také jak na ni nahlížíme. A nemáme-li v úmyslu někdy se trochu skrýt.

Člověk si v období mentální dospělosti musí zodpovědět kardinální otázku. Tu, kterou Aristoteles nazýval nevyhnutelnou svobodnou volbou: Kterou cestou půjdu? Rozhodnu se naplnit podstatu svého poslání, nebo zavřu oči a budu riskovat probuzení s poznáním, že jsem popřel sám sebe? Napohled, nad slunce jasné je jak chceme volit. K oné vytoužené první variantě je však třeba nejenom napnout svaly a úsilí, ale předně probudit srdce. K citlivosti, ke schopnosti přes ruch světa slyšet Pravdu. Podstata je prostá. Lze proto vnímat, že ony životní cesty jsou v principu dvě. Cesta lásky nerozborně v sobě zahrnující ochotu a touhu po službě a cesta sebelásky. Ta, na niž jsme směřováni dnešním hloupým a bezvýhodným individualismem vedoucím k vymýšlení a vymáhání vlastních, sobeckých výhod nehledě přitom občas na oprávněné potřeby druhých, s prosazováním nesmyslných, absurdních úzce pojatých práv ústících do obecně škodlivých pravidel, bourání principů a významu rodiny, gendrování až po snahu o svéhlavém rozhodování o bytí a nebytí. Ona čertova kopýtka nás však na tuto cestu nedokopávají jenom zvenčí. Velkým

vnitřním rizikem je sebelítost. Budeme-li se často vracet k tomu, jak nás druzí nemají rádi, jak jsou na nás doba a svět nároční a nakonec, jak nás ani Bůh nemá rád, neuvidíme při tom nepřetržitém ohlížení, že jdeme po té špatné cestě. Hrozí, že promrháme dar svobodné vůle, která je nám dána ne k tomu, abychom jednali svévolně, ale abychom nahlédli, že bytí je od Boha a od světa je bití.

Lidé bohužel dokázali závidět, nedůvěřovat a ubližovat od prvotní rajske zkušenosti vždy, tedy i před sto léty. V přirozenějším pořádku světa a života byli však tehdy více závislí na přírodě a počasí což jim umožňovalo snadněji respektovat řád, včetně toho vyššího. Jejich život přitom byl mnohdy doslova řeholí, a snad proto dokázali lépe a častěji pochopit i konkrétní řeholi řádovou. Boží království nepovažovali za realitu virtuální a k takovému úniku netíhli ani při zmínce o spáse duše. Měli tedy život snadnější? Podle kritérií hodnotících kvalitu života dnes zdá se tato otázka býti čirou absurditou. Život v řádu světa však vnáší řád i do života. Prostota umožňuje rozpoznat a soustředit se na podstatu bytí. Co tedy tak často brání nám v prostém a přirozeném životě v našich podmínkách? Z velké míry je to informačně strašící děs světa mající za cíl prostřednictvím obav lépe ovládat ustrašence skrze běsy v nich takto vyvolané. Jak elegantně prosté je však východisko z takového presu! Stačí méně zapomínat na pravidlo, jímž se více řídili naši předci; nejdřív se zeptat Boha, poté vše pokorně přijmout a teprve následně konat. A těšit se ze všeho, z každé události, z každého okamžiku,

z každého nadechnutí, je-li to vůle Boží. S přimlouvou a podle příkladu svatého Josefa.

Každý člověk má Bohem danou možnost svobodné volby a k tomu ještě nejzásadnější výsadu, základní lidské právo – na spravedlivý soud. Byť lhotské mlýny už nemelou, ty Boží namelou po zásluze každému. Berme to jako šanci!

VVH